

22. Europaudvalgsmøde 19/3-2010

FO Punkt 2. Rådsmøde nr. 3004+3005 (almindelige anliggender og udenrigsanliggender) den 22.-23. marts 2010

Udenrigsministeren: Jeg vil alene gennemgå de punkter på dagsordenen for rådsmødet, som er af særlig interesse. De øvrige punkter på dagsordenen kan vi selvfølgelig drøfte, hvis I ønsker det.

Denne gang er der to punkter på til forhandlingsoplæg.

1. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 25.-26. marts 2010

Rådsmøde 3004+3005 – bilag 1 (sammenfatning side 2)

Det Europæiske Råd 25-26/03-10 – bilag 2 (udkast til konklusioner)

Udenrigsministeren: Det spanske formandskab vil på mandagens rådsmøde under punktet "Forberedelse af Det Europæiske Råd" præsentere Van Rompuy's udkast til konklusioner for Det Europæiske Råd i Bruxelles den 25.-26. marts 2010.

Der er tale om et topmøde med få, men væsentlige sager på dagsordenen. Det er det første ordinære topmøde med den faste DER-formand Van Rompuy i spidsen.

Der sigtes mod at begrænse antallet af emner og mod korte, fokuserede konklusioner. Det støtter vi fra dansk side.

FO

a) Island

KOM (2010) 0062

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 627, senest behandlet 12/2-10)

Udenrigsministeren: Det andet punkt på dagsorden, som jeg vil forelægge til forhandlingsoplæg, er Islands EU-ansøgning, eftersom det ikke kan udelukkes, at stats- og regeringscheferne vil skulle tage stilling til Kommissionens udtalelse om Islands EU-ansøgning.

Island indgav sin EU-medlemsansøgning i juli 2009. I februar i år kom Kommissionen med sin udtalelse om Island, hvor den anbefaler, at Islands optagelsesforhandlinger i EU kan påbegyndes.

FO

Danmark har hele tiden varmt støttet Islands EU-ansøgning. Regeringen støtter derfor også Kommissionens anbefaling, og at Det Europæiske Råd i marts om muligt beslutter at åbne optagelsesforhandlingerne med Island.

For god ordens skyld vil jeg nævne, at bestræbelserne på at finde en løsning på den såkaldte ICESAVE-sag mellem Island og UK og Holland er en særskilt proces, som ikke påvirker den danske holdning til åbning af optagelsesforhandlinger med Island.

Per Clausen ville ikke forhindre et land i at begå den dumhed at søge optagelse i EU.

Han forstod, at Kommissionen ville oprette et kontor i Island, og spurgte, om udenrigsministeren ville sikre sig, at man ikke brugte dette kontor til en ja-kampagne.

Jeppe Kofod syntes, det ville være fantastisk, hvis endnu et nordisk land blev medlem af EU, og støttede forhandlingsoplægget.

Hanne Agersnap kunne ikke forestille sig, at man kunne have noget imod at starte optagelsesforhandlinger med Island, og ville hilse dem velkommen.

Lone Dybkjær sagde ja til forhandlingsoplægget.

Per Dalgaard havde ikke noget imod, at der blev indledt optagelsesforhandlinger med Island, idet der jo skal være en folkeafstemning i Island.

Udenrigsministeren takkede for tilslutningen til forhandlingsoplægget.

Hun sagde til Per Clausen, at opgaven for EU's kontor i Island bliver at informere om EU og ikke at føre politisk propaganda.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod forhandlingsoplægget, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

b) Europa 2020

KOM (2010) 2020

EU-note (09) – E 16 (note om fremtidens EU af 4/12-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 272 (foreløbigt referat af Europaudvalgets møde 26/2-10, hvor sagen senest blev behandlet)

EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 627, behandlet i EUU 12/2-10 under rådsmøde almindelige anliggender)

Udenrigsministeren: Formanden og jeg har aftalt, at regeringen venter med at forelægge Europa 2020, til sagen kommer til endelig vedtagelse i juni. Forhandlingssituationen har været uklar, og der har været tvivl om, hvor præcise beslutninger topmødet vil kunne træffe. Tidligere på ugen så det ud til, at man ville nå længere, end vi nu har indtryk af.

Hovedemnet for Det Europæiske Råd i marts bliver Europa 2020-strategien, som også blev drøftet på det uformelle topmøde i februar. Kommissionen offentliggjorde den 3. marts sin længe ventede meddelelse Europa 2020. Der er tale om en ny EU-strategi for vækst og beskæftigelse til afløsning af Lissabonstrategien, der udløber i 2010. Europa 2020 er en af de vigtigste sager under det spanske formandskab.

Ambitionen er, at Europa i 2020 skal være bedre end sin forgænger til at levere resultater. Det lykkedes som bekendt ikke at nå målsætningen om, at EU i 2010 skulle være den mest konkurrencedygtige region i verden.

Europa 2020-strategien skal levere et sammenhængende svar på de økonomiske udfordringer, som alle EU's medlemslande står over for på den lidt længere bane.

Hvad angår indholdet af Kommissionens meddelelse kan jeg henvise til det grundnotat, som er oversendt til Europaudvalget.

Kommissionen, DER-formanden og formandskabet lægger op til, at Det Europæiske Råd når til enighed om den overordnede tilgang, dvs. primært de overordnede målsætninger, styringsinstrumenterne og de tematiske prioriteter. Det er uklart, om det er muligt at komme så langt.

Regeringen hilser Kommissionens meddelelse velkommen. Udspillet flugter fint med danske prioriteter og med det danske Europa 2020-hørings svar, der havde fokus på omstilling til en grøn, videnbaseret og konkurrencedygtig økonomi. Jeg ser en klar sammenhæng mellem EU-strategiens fokusområder, regeringens arbejdsprogram og arbejdet i Vækstforum. Det glæder mig naturligvis.

Regeringen støtter en ambitiøs, fokuseret og forpligtende strategi. Gennem ambitiøse og realistiske målsætninger i EU og i medlemslandene kan vi sikre et "løft" over hele linjen til gavn for EU's langsigtede konkurrenceevne. Med få målsæt-

ninger sikrer vi en fokuseret strategi og undgår at få, hvad jeg vil kalde et "juletræ" – altså at der er alt for mange forskellige ting, der lige pludselig er i spil.

Regeringen støtter de fire målsætninger om

1. beskæftigelse
2. forskning, udvikling og innovation
3. uddannelse og
4. energi/klima.

De præcise talstørrelser skal selvfølgelig analyseres, og det er et af de punkter, som jeg regner med vil blive diskuteret grundigt på topmødet.

Mange lande er imod eller skeptiske over for fattigdomsmålsætningen. Også fra regeringens side er vi betænkelige ved at opstille et fattigdomsmål, sådan som Kommissionen har lagt op til. Metoden er en mekanisk statistisk opgørelse i forhold til den såkaldte medianindkomst. Det synes vi ikke indfanger den kompleksitet, som fattigdom er. Det vil f.eks. betyde, at Nordkorea vil fremstå som bedre til at håndtere fattigdom end Sydkorea. Vi er enige med de lande, der har givet udtryk for, at medlemslandene selv må have frihed til at vurdere, hvordan de bedst bekæmper fattigdom.

Formandskabet lægger op til, at EU-målene godkendes af Det Europæiske Råd i marts, og at de i en efterfølgende proces – frem mod efteråret – i samspil med Kommissionen omsættes til differentierede, nationale mål, som afspejler landenes forskellige udgangspunkter.

Regeringen er enig med Kommissionen i, at der er behov for at styrke rammerne for styring af strategien, så den rent faktisk kommer til at levere de ønskede resultater. En af Lissabonstrategiens svagheder var netop manglende styring og ejerskab.

Udover Europa 2020-strategien ventes Det Europæiske Råd også at drøfte den økonomiske og finansielle situation på baggrund af de alvorlige finanspolitiske udfordringer i en række medlemslande og den seneste tids debat om styrket økonomisk samarbejde i eurozonen, herunder håndteringen af situationen i Grækenland.

Herudover kan det ikke udelukkes, at EU-topmødet også kort vil berøre EU-topmødet i Toronto i juli. Det er et punkt, som vi naturligvis kommer tilbage til.

Der ventes derudover en drøftelse af klimaforhandlingerne, der fortsat ventes at være højt på den interne EU-dagsorden i 2010 frem mod COP16 i Mexico til december. Det Europæiske Råds drøftelse af klimaforandringer er blevet forberedt af miljøministrene og finansministrene i indeværende uge, hvor der blev vedtaget rådskonklusioner om respektive opfølgning på COP15 og forberedelse af COP16 samt klimafinansiering.

Selv om COP15 ikke førte til en juridisk bindende aftale, som vi alle havde håbet på, er der ingen tvivl om, at det globale engagement har bragt os et væsentligt skridt videre. Det er ikke mindst takket være EU's lederskab, der har bidraget konstruktivt til de internationale bestræbelser på at modgå klimaforandringer.

Internt i EU har der efter COP15 været nogen refleksion over EU's indflydelse i de globale forhandlinger. Mens disse overvejelser endnu ikke er afsluttede, er der dog enighed om at se fremad. Jeg forventer derfor, at Det Europæiske Råd skal se på EU's rolle fremover, og hvordan fortsat europæisk indflydelse bedst sikres. I den forbindelse kan det ikke udelukkes, at Van Rompuy ønsker, at Det Europæiske Råd drøfter Kinas nye rolle strategisk.

Det er regeringens holdning, at EU bør fortsætte sit engagement i de globale klimaforandringer og generelt give klimaområdet høj prioritet. Der er fortsat behov for en ledende EU-rolle frem til COP16. EU bør derfor arbejde for at sikre, at landene lever op til de tilsagn på finansieringsområdet, der blev givet i København, og at donorlandene iværksætter klimaindsatser så hurtigt som muligt.

Vi vender som vanligt tilbage til mødet i Det Europæiske Råd, når statsministeren forelægger selve mødet her i udvalget den 24. marts 2010.

Per Clausen spurgte, om udenrigsministeren ikke syntes, der var noget paradoksalt i, at man taler om, at man vil fremme en intelligent og grøn strategi, og så bruger man som eksempel, at man vil gå ind for en 20 pct. reduktion af CO₂-udledningerne, når realiteten er, at det kommer af sig selv, og at man skulle sige 30 pct., hvis der skulle være nogen effekt.

Jeppe Kofod syntes, det ville være fint, hvis man på et tidspunkt kunne få en mere grundlæggende drøftelse af EU's 2020-strategi, men der skal jo vedtages nogle konklusioner på topmødet. Der er tale om vigtige og gode målsætninger, men Socialdemokraterne ser gerne, at de bliver lidt mere konkrete. Eksempelvis bør man i forbindelse med beskæftigelsesmålsætningen sige mere om ungdomsarbejdsløsheden, som er et stigende problem i Europa. Han mente ikke, det var særlig ambitiøst, at målsætningen vedrørende forskning og innovation var den samme som i Lissabonstrategien.

Socialdemokraterne er meget optaget af at bekæmpe fattigdom i Europa. Der ligger et meget konkret udspil fra Kommissionen om, at man skal reducere fattigdommen med 25 pct., altså med 20 millioner mennesker. Denne målsætning støtter Socialdemokraterne. Den fattigdomsgrænse, man opererer med, er 60 pct. af medianindkomsten. Den kan diskuteres, men der skal være en kvantitativ måde at måle fattigdommen på. Det gælder også i Danmark.

Lone Dybkjær syntes også, man på en eller anden måde skal konkretisere, hvad der forstås ved fattigdom. Man kan diskutere, om Kommissionens udspil er det rigtige, men det er vigtigt at få et kvantitativt mål. I store dele af Europa er der en fattigdom, som vi ikke kan acceptere. Det gælder bl.a. romaerne.

Hun forstod, at selve beslutningen skal træffes i juni måned i forbindelse med topmødet. Derfor opfordrede hun til, at man prøver at finde frem til en proces, som gør, at Europaudvalget kan komme ind i sagen på et tidligere tidspunkt.

Per Dalggaard beskæftigede sig med målsætningen om, at 75 pct. af befolkningen skal være i beskæftigelse, og mente, at den kunne blive vanskelig at nå, når mellem en halv og en hel million illegale indvandrere kommer til Euro-

pa, og når der i forvejen findes mellem 25 og 50 millioner tilrejsende, som jo for en stor del er uden for arbejdsmarkedet.

Han syntes, det var fint, at man ville investere 3 pct. af BNP i forskning og udvikling.

Flemming Møller mente ikke, den foreslåede fattigdomsgrænse sagde noget reelt om fattigdommen, men viste noget om uligheden. Han gik ligesom Socialdemokraterne ind for at begrænse den reelle fattigdom i EU, men det gør vi ikke ved at måle den relative fattigdom.

Udenrigsministeren gjorde i svaret til Per Clausen opmærksom på, at man i strategien taler om, at der er mulighed for at gå fra de 20 til de 30 pct. i CO₂-reduktioner – helt i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd i oktober 2009. Det er vi tilfredse med. Hun mente, der var mange ting i Kommissionens plan, som gjorde, at vi kan få sat en positiv dagsorden, bl.a. tankerne om at få lavet et grønt indre marked, så vi har fælles standarder. Samlet set mente hun, planen kunne gøre det muligt for os at få sat turbo på klima og miljø.

Udenrigsministeren erklærede sig enig med Jeppe Kofod i bemærkningerne om ungdomsarbejdsløsheden.

Hun var sådan set enig i, at det er godt, hvis vi kan få en ambitiøs målsætning om at reducere fattigdommen i EU, men hun anfægtede metoden, idet hun pegede på, at den indebærer, at hvis der i et land er en høj arbejdsløshed, bliver der mindre fattigdom, og jo flere der kommer i beskæftigelse, jo flere fattige bliver der.

I svaret til Lone Dybkjær vedrørende bl.a. romaerne, sagde udenrigsministeren, at det drejer sig om at lave en opgørelse, der viser den reelle fattigdom. Hun fortalte, at hun selv havde været på SU og arbejdet som opvasker på en restaurant og levet af ris og bønner i tomatsovs, men hun havde ikke opfattet sig som fattig. Derimod er en enlig mor med 3 børn og et misbrugsproblem reelt fattig. Regeringen vil hellere have, at vi gør noget ved de 20 millioner reelt fattige. En fattigdomsgrænse som den, Kommissionen foreslår, vil indebære, at jo flere mennesker, man hjælper, jo flere fattige bliver der.

Regeringen er helt åben over for, hvordan den videre proces i Europaudvalget med hensyn til 2020-strategien skal være, og pegede på, at der også er mulighed for et samråd.

Udenrigsministeren erkendte i svaret til Per Dalggaard, at målsætningen vedrørende beskæftigelsesfrekvensen var ambitiøs, idet den svarer til, at beskæftigelsesprocenten i perioden 2011-2020 skal øges med 1,1 procentpoint pr. år, men hun mente ikke, det var umuligt, idet hun pegede på, at man i perioden 2000-2008 havde øget beskæftigelsesfrekvensen med 1,2 procentpoint pr. år. Hun tilføjede, at i Danmark ligger vi på 78,7 pct., så vi ligger i den høje ende. Vi er meget positive over for ideen om at indskrive flexicurity.

Jeppe Kofod støttede en kvantitativ fattigdomsmålsætning – altså noget der kan måles og vejes. Det bør vi også have nationalt.

Lone Dybkjær syntes, man skulle arbejde videre med måden at definere fattigdom på.

Udenrigsministeren ville gerne medvirke til en målsætning vedrørende fattigdom, som var realistisk og målbar, idet det handler om at få bragt de 20 millioner mennesker i EU, som er fattige, ud af deres fattigdom. Men at indføre en grænse, som indebærer, at jo dårligere det går økonomisk, desto færre fattige bliver der, er ikke nogen god idé.

2. Haiti

– *Politisk drøftelse/Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3004+3005 – bilag 1 (samlentat side 5)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 637, senest behandlet 12/2-10)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

Udg. **3. (Evt.) Hviderusland**

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3004+3005 – bilag 1 (samlentat side 7)

Punktet var udgået.

4. Iran

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3004+3005 – bilag 1 (samlentat side 9)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 629, senest behandlet 12/2-10)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

5. Mellemøsten

– Politisk drøftelse

Rådsmøde 3004+3005 – bilag 1 (samlenotat side 12)

Udvalgsmødereferat:

EUU aim. del (09) – bilag 266 (side 640, senest behandlet 12/2-10)

Udenrigsministeren: Rådet skal også drøfte den mellemøstlige fredsproces i lyset af den seneste udvikling i regionen. EU's rolle fremover ventes at stå centralt i drøftelsen. Ashton har i denne uge været på sin første rundrejse i regionen, inden hun i dag deltager i kvartettens møde i Moskva. Drøftelsen kommer til at foregå over frokosten, og kvartettens repræsentant, Tony Blair, forventes at være gæst.

Status i fredsprocessen er velkendt. Den amerikanske udsending, senator Mitchell, annoncerede den 8. marts 2010, at de indirekte forhandlinger kunne påbegyndes. Fra dansk side bød vi annonceringen af de indirekte forhandlinger velkommen og tilsagde parterne støtte fra EU og Danmark. Det er positivt, hvis parterne begynder at forhandle, også selv om det foregår gennem USA. Endemålet for forhandlingerne må være at skabe to stater, der kan leve sikkert og fredeligt side om side. Det er klart, at parterne skal overholde deres forpligtelser og undgå handlinger, der bringer forhandlingerne i fare. Det gælder især i forhold til israelske bosættelser, men også andre forhold.

Desværre så vi hurtigt en handling, der risikerer at bringe forhandlingerne i fare, endnu før de er begyndt. Det israelske Indenrigsministerium annoncerede den 9. marts planer om 1.600 nye boligenheder i en ortodoks bosættelse i det nordlige Østjerusalem tæt på 67-grænsen. Det var det helt forkerte signal på det helt forkerte tidspunkt. Regeringen har taget kraftig afstand fra annonceringen og er enig med den amerikanske vicepræsidents reaktion, der i øvrigt deles af blandt andet kvartetten, herunder EU og FN. Jeg har også diskuteret sagen med mine nordiske kollegaer, der deler Danmarks velkendte holdning til bosættelser.

Angiveligt har præsident Abbas meddelt den Arabiske Liga, at han ikke kan gå videre med de indirekte forhandlinger, før Israel trækker beslutningen tilbage. Men samtidig er der signaler fra palæstinensisk side, der kunne tyde på, at man vil gå i gang med de indirekte forhandlinger under visse betingelser. USA har forlangt handling af Israel for at bringe de indirekte fredsforhandlinger tilbage på sporet, og Georg Mitchells besøg i området i denne uge er udskudt. Status for forhandlingerne er derfor uklar.

Uanset hvad er det vores håb og vores opfordring, at der kommer gang i seriøse og resultatorienterede forhandlinger. Det er klart, at vi fra europæisk og dansk side støtter en sådan udvikling. Vi må se på, hvordan vi kan bidrage endnu mere til fremskridt i fredsprocessen. Det drøftede vi blandt EU's udenrigsministre på det uformelle udenrigsministermøde i Cordoba tidligere på måneden.

Danmark arbejder særligt for, at EU må gå ind og støtte endnu stærkere op om den Palæstinensiske Autoritets plan for palæstinensisk institutionsopbygning, den

såkaldte Fayyad-plan, og må arbejde for større involvering fra det internationale samfunds side. Desuden skal EU arbejde for en mere aktiv rolle for Mellemøst-kvartetten og kvartettens Mellemøstrepræsident Tony Blair, ligesom vi skal arbejde for at skabe bedre adgang til Gaza og for øget regional samtænkning af EU's politikker. Generelt må EU blive bedre til at bruge sine mange instrumenter i Mellemøsten sammen og sikre fælles fodslag.

Jeg vil også lige nævne, at det årlige møde i EU-Israel associeringsrådet, der var planlagt til at skulle finde sted efter rådsmødet, er blevet udskudt på grund af usikkerheden i den nuværende situation.

Per Clausen spurgte, om udenrigsministeren havde nogen forventning til, at de initiativer, man tager, f.eks. ved at man udsætter et møde, havde nogen indflydelse på israelernes lyst til at etablere bosættelser. Det kan godt være, tostatsløsningen er den ideelle løsning, men i virkeligheden er der nok færre og færre i Mellemøsten, der går ind for den.

Jeppe Kofod støttede regeringens opbakning til kvartetten, som må stille mere håndfaste krav til begge parter. Han mente, det var fornuftigt, at man ligesom USAs vicepræsident fordømmer de 1600 nye bosættelser. Men det rejser det større problem, nemlig om der er en reel vilje i den israelske regering til at indgå i en tostatsløsning. Vi kan ikke gå videre med en opgradering af associeringsaftalen med Israel, så længe situationen er, som den er. Måske skulle kvartetten præsentere et udspil for parterne og give dem en tidsfrist.

Udenrigsministeren svarede Per Clausen, at hun troede, det var meget vigtigt, at det internationale samfund nu lagde pres på Israel. Hun havde noteret sig, at Ashton havde givet meget klare meldinger, da hun besøgte Israel.

Udenrigsministeren sagde til Jeppe Kofod, at hun mente, det var vigtigt, at vi er meget klare i mælet og siger, at vi ikke synes, det er særlig fremmende for forhandlingerne, at Israel har meldt ud, som de har med hensyn til Østjerusalem. Den holdbare løsning er at arbejde for en tostatsløsning. Derfor er det vigtigt, at kvartetten mødes i dag og kan lægge pres på forhandlingerne.

Udenrigsministeren erklærede sig enig i det, Jeppe Kofod havde sagt om Mellemøsten. Nu må vi se, om vi kan få forhandlingerne i gang igen. Ellers bliver det en stor opgave for det internationale samfund at få fundet på noget nyt. Hun var enig med Jeppe Kofod i, at lige nu skal presset være på Israel.

Udg. 6. (Evt.) Kina

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3004+3005 – bilag 1 (samlenotat side 15)

Punktet var udgået.

FO 7. Indgåelse af multilateral anti-piratkopieringsaftale, ACTA (Anti-Counterfeiting Trade Agreement)

– Tidlig forelæggelse

- Rådsmøde 3004+3005 – bilag 1 (samlenotat side 17)
- EUU alm. del (09) – bilag 274 (fortroligt notat af 3/3-10)
- EUU alm. del (09) – svar på spørgsmål 40-42
- EUU alm. del (09) – svar på spørgsmål 44-47
- EUU alm. del (072) – svar på spørgsmål 140-141
- Udvalgsmødereferat:
- EUU alm. del (072) – bilag 51 (side 169, senest behandlet 7/12-07)

FO Udenrigsministeren: Vi har jo lige haft en grundig drøftelse af ACTA på samrådet. Jeg vil derfor nøjes med at fastslå, at vi fra dansk side vil arbejde for etableringen af en effektiv og ensartet international håndhævelse af immaterielle rettigheder.

Per Clausen havde under drøftelsen under dagsordenens lukkede punkt 1 forstået, at det i hvert fald ikke var Danmark og EU, som var skyld i, at der ikke havde været mere åbenhed om forhandlingerne.

Han mente, det var en kendsgerning, at de rige lande her lavede en aftale, som handler om, at man vil have et stærkt forsvar mod piratkopiering, fordi man ikke kunne komme igennem med en sådan i TRIPS-forhandlingerne med ulandene. Udenrigsministeren siger, vi vil tage hensyn til ulandene, men vi vil selv definere, hvad ulandene har behov for.

Angående datatrafik og internettet ville Per Clausen gerne spørge udenrigsministeren, om det var sådan, at det var en betingelse fra EU's side for at indgå en aftale, at der ikke skete ændringer i EU-lovgivningen eller i de danske regler, som på nogen som helst måde kunne anfægte friheden på internettet. Han mente stadig væk, det var uklart, om en sådan aftale kunne ende med at pålægge teleselskaberne et ansvar for, hvad der gik igennem internettet. Han pointerede, at svarene på disse spørgsmål ville være afgørende for Enhedslistens stillingtagen.

Yildiz Akdogan forstod på udenrigsministeren, at det ikke var EU, men andre lande, der ikke ønskede åbenhed om forhandlingerne. Hun opfordrede udenrigsministeren til at arbejde for, at der bliver fokus på åbenhed, og at man inddrager Europa-Parlamentet. Hun spurgte, om udenrigsministeren ville arbejde for de tre punkter, som Europa-Parlamentet har opstillet, nemlig at det skal have indsigt i de tekster, man forhandler, at det skal have rettidig information om mødet i New Zealand, og at der skal foretages en vurdering af konsekvenserne for rettigheder og databeskyttelse.

Hanne Agersnap syntes, det var meget tyndt beskrevet, når man siger, at den danske regering ville tage udgangspunkt i de gældende danske regler. Man skriver, at de danske retsregler som helhed må anses for at være

strammere end gennemsnittet, men hvor er de svagere, og hvor kan vi komme ud for, at de skal strammes? Er der nogle områder, hvor vi ikke vil gå på kompromis?

Der står også, at forhandlingerne tager udgangspunkt i acquset, altså EU's retsregler. Her mente hun, vi var en lille smule på gyngende grund, fordi teledirektivpakken ikke var kommet fuldt igennem i sommer, idet der var 108 ændringsforslag fra Parlamentet, som ikke blev tilgodeset.

Hun ville gerne vide, om teleselskaberne får en rolle i forbindelse med overvågning af borgernes internetadfærd og håndhævelsen af reglerne om kritisk adfærd. Hun forstod, at ideen om "three strikes and you are out" ikke er med. Hun var glad for, at Kommissionen ikke vil anerkende, at der bliver begrænsninger på borgernes internetrettigheder uden en dommerkendelse.

Hanne Agersnap tilsluttede sig det, Per Clausen sagde om TRIPS. Der har tidligere været nogle undtagelser, hvorefter ulandene kunne få medicin billigere, bl.a. medicin mod HIV og AIDS. Kan de undtagelser videreføres?

Hun mente, der i mandatet klart skulle stå, at der ikke må ske indskrænkninger i borgernes adgang til nettet, og at teleselskaberne ikke må blive håndhævere. Så mente hun, man kunne nærme sig hinanden.

Per Dalgaard sagde, at sådan som sagen var blevet oplyst under den lukkede del af mødet, var han positiv over for forhandlingsoplægget. Han var glad for, at "three strikes and you are out" ikke blev gældende, og at der ikke ville blive nogen begrænsninger på adgangen til nettet.

Udenrigsministeren pointerede i svaret til Per Clausen, at ACTA er åben over for de udviklingslande, som ønsker at tilslutte sig. Hun understregede, at hun ikke mente, udviklingslandene skulle blive rige på at lave ulovlige piratkopier, bl.a. fordi nogle af kopiprodukterne kunne være farlige for forbrugerne. Ulandene skal have alle muligheder for at få frihandel, men det ville være en bjørnetjeneste at give dem lov til at lave farlige produkter. Det er meget afgørende, at vi holder fast i de høje standarder, vi har vedrørende miljø og sikkerhed, og at de regler, vi har om immaterielle rettigheder, beskytter ansvarlige virksomheder.

Udenrigsministeren svarede Yildiz Akdogan, at regeringen er helt indstillet på, at Kommissionen skal holde Europa-Parlamentet informeret, idet det er vigtigt at inddrage Parlamentet i denne type forhandlinger. Men EU kan ikke lægge dokumenter fra de andre lande ud til offentligheden, medmindre man bliver enige om det. Vi holder fast i det, der er EU's regler, og i den borgerbeskyttelse, der ligger i det.

Udenrigsministeren bekræftede over for Hanne Agersnap, at vi ikke vil acceptere, at aftalen fører til, at der sker indgreb i borgernes internetadgang uden domstolsprøvelse. Vi vil holde fast i den beskyttelse af borgernes rettigheder, der ligger i teledirektivet. I øvrigt gjorde udenrigsministeren opmærksom på, at teledirektivet er vedtaget. Det faldt i første omgang, men er nu vedtaget. Overholdelse af menneskerettighedskonventionen er også helt afgørende.

Udenrigsministeren henviste til, at Økonomi- og Erhvervsministeriet i 2008 havde skrevet en rapport om reglerne i Danmark og EU, og hvis man ved gennemlæsning af den finder, at den ikke er fyldestgørende, tilbød hun at lave et nyt notat.

Hun sagde, at det foreliggende forslag slet ikke påvirker undtagelserne i henhold til TRIPS.

Udenrigsministeren var enig med Hanne Agersnap i betragtningerne om internetudbydere. Teleselskaberne skal ikke pålægges nye opgaver. Det er også EU's tilgang til sagen.

Per Clausen bad udenrigsministeren bekræfte, at man ikke vil forsøge at indtage ulandene i forhandlingerne om ACTA.

Yildiz Akdogan bad udenrigsministeren sige, at hun ville gøre en ihærdig indsats for, at man imødekommer nogle af de krav, Parlamentet stiller. Det er ikke et spørgsmål om at offentliggøre papirer fra andre lande, som ikke ønsker det.

Hanne Agersnap syntes, det var fint, hvad udenrigsministeren svarede, og opfattede det som en del af mandatet, at der ikke bliver tale om at begrænse borgernes adgang til nettet, og at der skal en domstol ind over, samt at teleselskaberne ikke får rollen som håndhæver af disse regler og som overvåger. Hun ville gerne have forklaret, hvorfor det foreliggende forslag intet har med softwarepatenter at gøre, sådan som udenrigsministeren havde svaret under den lukkede del af mødet.

Hun spurgte, hvad retsgrundlaget er.

Lone Dybkjær forstod, at der ikke ville ske nogen ændringer i dansk lovgivning, og at Danmark ikke – som det ellers er fremgået af medierne – har modsat sig åbenhed, men har accepteret, at andre lande ikke har ønsket åbenhed under forhandlingerne.

Er det afklaret, hvor tvister afgøres?

Udenrigsministeren sagde til Per Clausen, at hun ikke ønskede at holde udviklingslandene udenfor, og at det stod ethvert land frit at deltage i ACTA – hvad Marokko f.eks. gjorde – men hun kunne ikke pålægge udviklingslandene at deltage i forhandlingerne.

Udenrigsministeren bekræftede over for Yildiz Akdogan, at vi ønsker, at Kommissionen inddrager Europa-Parlamentet.

Udenrigsministeren gentog i svaret til Hanne Agersnap, at vi arbejder inden for det gældende regelsæt i Fællesskabet, herunder også reglerne om beskyttelse af borgerne. Det betyder, at borgernes adgang til internettet ikke kan blive begrænset uden domstolskendelse. Men den kan altså godt blive begrænset efter en domstolskendelse.

Vedrørende softwarepatenter sagde udenrigsministeren, at ACTA ikke drejer sig om, at landene har forskellige regler for, hvad der er lovligt og ulovligt på

nettet, men drejer sig om håndhævelsen af reglerne. Softwarepatenter kommer ikke ind i billedet, for det er ikke immaterielle rettigheder.

Retsgrundlaget er artikel 207 og 218.

Udenrigsministeren bekræftede over for Lone Dybkjær, at vi arbejder for, at de regler, vi har i Danmark, kan opretholdes.

Man diskuterer endnu, hvor tvister afklares.

Per Clausen gik imod forhandlingsoplægget.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Enhedslisten havde ytret sig imod det.

8. Henstilling fra Kommissionen til Rådet om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger med Armenien, Aserbajdsjan og Georgien om en associeringsaftale.

- Vedtagelse
- *Sagen er ikke på rådsmødet (almindelige anliggender og udenrigsanliggender) den 22.-23. marts 2010, men forventes vedtaget på et senere rådsmøde*

Rådsmøde 3004+3005 – bilag 1 (samlenotat side 20)

EUU alm. del (09) – bilag 156 (grundnotat af 17/12-09)

EUU alm. del (08) – svar på spørgsmål 34

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

9. Afghanistan

– Politisk drøftelse/rådskonklusioner

Rådsmøde 3004+3005 – bilag 2 (samienotat side 2)

EUU alm. del (09) – bilag 184 (henvendelse af 19/1-10 fra Amnesty International)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 221 (side 592, senest behandlet 22/1-10)

EUU alm. del (09) – bilag 58 (side 117, behandlet i EEU 23/10-09)

Udenrigsministeren: På rådsmødet ventes også en kort drøftelse af Afghanistan. I den forbindelse vil vi følge op på linjerne fra Londonkonferencen i januar i år, hvor der blev skabt et nyt politisk grundlag for den internationale indsats i Afghanistan, og se frem mod forberedelserne af den kommende internationale konference i Kabul senere i år, hvor processerne fra London omsættes til konkrete planer for fremskridt – ikke mindst på områder som korruptionsbekæmpelse og god regeringsførelse.

Et andet væsentligt emne er parlamentsvalget, der er udskudt til den 18. september 2010, hvor EU og det internationale samfund presser på for forbedringer i forhold til valgene i 2009.

Endelig vil vi på rådsmødet også byde EU's nyudnævnte særlige repræsentant og chef for EU's repræsentation i Kabul, Vygaudas Usackas, velkommen. Han er jo velkendt, da han er tidligere udenrigsminister. I hvert fald kender mine kolleger ham meget godt. Han vil for første gang samle alle EU's forskellige aktiviteter under samme ledelse.

Et centralt emne at tage fat på for EU's nye særlige repræsentant vil være i samarbejde med medlemsstaterne at bidrage til gennemførelsen af EU's handlingsplan for Afghanistan, som jeg forventer, vi vender tilbage til på rådsmødet til april.

10. EU som Global Aktør/opfølgning på Gymnich

– Politisk drøftelse

Rådsmøde 3004+3005 – bilag 2 (samlenotat side 4)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 164 (side 447, senest behandlet 4/12-09 – punktet blev ikke omtalt)

Udenrigsministeren: Som I måske har set i pressen, havde vi blandt de europæiske udenrigsministre en god drøftelse af EU's rolle som global aktør under vores uformelle møde i Cordoba den 5. og 6. marts 2010.

Drøftelsen havde to sider: For det første hvordan vi sikrer, at EU får den plads i verden, som var hensigten med den nye traktat. Her talte jeg især for, at EU skulle blive bedre til at prioritere vores ønsker, og at Ashton som en af hendes første gerninger skal opstille en samlet strategisk ramme for udviklingen af EU's forhold til Kina og andre nye aktører. Der var desuden bred enighed om, at vi skal blive bedre til at udnytte vore møder til at drøfte udviklingen af langsigtede relationer og vores strategiske tilgang.

For det andet står det klart, at Ashton mangler en samlet organisation til at bistå sig. Hensigten med den fælles udenrigstjeneste er at samle alle de forskellige udenrigspolitiske strukturer i Bruxelles under ét tag. Men indtil den fælles udenrigstjeneste bliver etableret, må hun trække på de forskellige enheder, der nu skal lære at arbejde sammen på en helt ny måde.

Det har ikke givet optimale arbejdsbetingelser, og EU er ikke kommet helt så godt fra start med den nye traktat, som vi havde håbet. Alle er dog enige om, at vi skal bakke op om Ashton, så vi kan få etableret den fælles udenrigstjeneste, som er en forudsætning for, at vi kan få en mere samlet tilgang – og dermed opnå væsentlig større gennemslagskraft i forhold til resten af verden.

Fra dansk side har vi derfor besluttet – på direkte opfordring fra Ashton – at stille en af vores absolut bedste og mest erfarne diplomater til rådighed for etableringsprocessen, nemlig vores hidtidige EU-ambassadør Poul Skytte Christoffersen. Han vil nu arbejde som Ashtons særlige rådgiver året ud.

Det er mit indtryk, at Skytte har bidraget til at sætte mere struktur på tingene, så vi nu nærmer os et bud på en samlet tilgang.

Per Clausen nævnte, at man i forbindelse med drøftelserne om, hvilke konklusioner man skulle drage af den økonomiske krise, havde været inde på – det gjaldt bl.a. Barroso og muligvis også den danske statsminister – at tiden måtte være forbi for, at landene førte en selvstændig økonomisk politik, som ikke fuldt og helt levede op til det, man har besluttet i EU, og spurgte på den baggrund, om udenrigsministeren mente, vi skulle have en klarere præcisering af, hvem der havde de forskellige opgaver, og at man skulle gribe ind over for lande, der førte en "forkert" økonomisk politik. I den forbindelse ville

han gerne høre, hvad udenrigsministeren mente om den idé, der var kommet fra Socialdemokraternes europæiske formand, Poul Nyrup Rasmussen, om en model, hvor de villige lande kunne gå sammen om investeringsprojekter.

Jeppe Kofod pegede på, at man skal lave nogle bedre strategier i forhold til omverdenen, f.eks. Kina og Tibet. Det ville være lykkeligt, hvis EU kunne indtage en fælles holdning.

Udenrigsministeren pegede i svaret til Per Clausen med hensyn til den økonomiske politik på, at der jo er nogle betingelser, som skal være opfyldt, hvis man vil være med i euroen. I øvrigt er der mulighed for, at grupper af lande kan gå videre i et forstærket samarbejde. Den økonomiske krise har også ramt EU, og rigtig mange lande kæmper med meget store underskud. I en sådan situation kan man godt forstå, at der er grænser for, hvor meget nyt man kan sætte i gang.

Udenrigsministeren sagde til Jeppe Kofod, at hun mente, det med opbygningen af den fælles udenrigstjeneste ville blive muligt for EU at opnå en politisk magt, som bedre svarede til den økonomiske magt, EU har. I den forbindelse nævnte hun, at EU yder halvdelen af udviklingsbistanden i hele verden, men vi bruger den ikke politisk så godt, som vi kan. Vi må øge de økonomiske relationer med Kina og samtidig holde menneskerettighederne højt på dagsordenen. Det mente hun ville være til glæde for begge parter.

11. EU-holdning forud for gennemgangskonferencen 2010 af ikke-spredningstraktaten (NPT)

- *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (almindelige anliggender og udenrigsanliggender) den 22.-23. marts 2010, men forventes vedtaget på et senere rådsmøde*

Rådsmøde 3004+3005 – bilag 2 (samlenotat side 6)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

12. Chile

- *Orientering fra formandskabet*

Rådsmøde 3004+3005 – bilag 2 (samlenotat side 8)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.